

РЕШЕНИЕ

№ 2634

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **414** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД /ЕР Юг/, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу решение № Ж-655 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е дала следните задължителни указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД: 1./ в седемдневен срок от получаване на решението да удовлетвори искането на Й. М. И., като й предложи договор за присъединяване за обект с идентификатор № 677338.521.190.1, находящ се на адрес: [населено място], [улица] съобразно декларираното от жалбоподателката използване на електрическа енергия за битови нужди, отразено в Искане за проучване на условията и начина за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД с вх. № 9610233/29.11.2021 г. и Становище № 4490151/17.01.2022 г. за условията и начина за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа; 2./ в тридневен срок след изпълнение на т. 1 да уведоми „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД за предприетите действия и 3./ в седемдневен срок след изпълнение на т. 1 и т. 2 да уведоми Комисията за предприетите действия.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради липса на

компетентност, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Излагат се доводи, че административният орган не е съобщила обстоятелството, че ЕР ЮГ ЕАД не е краен снабдител или търговец на електрическа енергия, а оператор на разпределителната мрежа по смисъла на вж. § 1, т. 346, б. „а“ ДР на ЗЕ и не може да определя вида на потребяваната електрическа енергия, защото не продава такава. Счита, че КЕВР бланкетно използва мотиви от други свои административни актове, без да отчита факта, че жалбата на Й. И. е против ЕР ЮГ, а не против Е. ЕС било в качеството му на доставчик от последна инстанция, краен снабдител или търговец на свободен пазар на електрическа енергия. Твърди, че изводът на Комисията, че разделението на битов и небитов клиент става с оглед нуждите на ползваната електрическа енергия, но в случая следва да се спазват разпоредбите на Наредба № 6, тъй като заинтересованата страна е иницирала процедура по присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа. Изложени са подробни съображения, аргументиращи поддържаната теза. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител юрк. Н., поддържа жалбата и излага доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разноски, съобразно представен списък на разноските по делото по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Н., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Й. М. И., в депозирано по делото становище е изразила такова за неоснователност на подадената жалба.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-1116/07.10.2022 г. и вх. № Е-11Х-00-1117/07.10.2022 г. на Й. М. И. срещу „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД /ЕР ЮГ/ относно отказ за присъединяване на обект като битов потребител.

Липса спор по делото, че Й.И. е собственик на обект, находящ се в [населено място], [улица], с идентификатор № 677338.521.190, както и, че е поискала отделяне на етаж с идентификатор № 677338.521.190.1, за който е декларирала, че ще бъде използван за битови нужди.

В тази връзка на 29.11.2021 г. Й.И. е подала заявление за услуга до ЕР ЮГ, с което е поискано да бъде присъединена към електроразпределителната мрежа обект с идентификатор 67338.521.190, етаж 1, с идентификатор 67338.521.190.1 като битов клиент. Обектът представлява „жилищна сграда/пансионатен хотел с дванадесет легла, малка бирария, магазин за нехранителни стоки, дневен бар в партера и ВиК отклонения“ по смисъла на Разрешение за ползване с № 478/11.07.2002 г.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката,

като във връзка с това, е изпратила жалбата на енергийния оператор по компетентност, който е предоставил мотивирано становище по случая, обективизирано в писмо от 28.10.2022 г., в което „Електроразпределение Юг“ ЕАД е уведомило И., че прекратява процедурата, поради непредставяне на документи свързани със статута на обекта. Посочено е, че за да бъде уважено искането за смяна на предназначението на отделения обект и същият да се третира като битов, следва да се представи доказателство, че той законово може да се ползва като жилище. Заявлението от клиента какво е предназначението на обекта е прието като недостатъчно доказателство за присъединяване на последния. Необходимо било да се удостовери, че законът и конкретно устройствените правила и норми допускат обектът да има твърдяното предназначение. Противно разбиране, че всеки собственик или ползвател може да заявява за какво ползва сграда или част от нея, води до обезсмисляне на съществуването на Закона за устройство на територията (ЗУТ) и издадената във връзка с него Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на одитните видове територии и зони.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-Дк-2088 от 16.11.2022 г.. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 323 от 21.11.2022 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-655 от 21.11.2022 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е дала следните задължителни указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД: 1./ в седемдневен срок от получаване на решението да удовлетвори искането на Й. М. И., като й предложи договор за присъединяване за обект с идентификатор № 677338.521.190.1, находящ се на адрес: [населено място], [улица] съобразно декларираното от жалбоподателката използване на електрическа енергия за битови нужди, отразено в Искане за проучване на условията и начина за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД с вх. № 9610233/29.11.2021 г. и Становище № 4490151/17.01.2022 г. за условията и начина за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа; 2./ в тридневен срок след изпълнение на т. 1 да уведоми „Електроразпределение Юг“ ЕАД за предприетите действия и 3./ в седемдневен срок след изпълнение на т. 1 и т. 2 да уведоми Комисията за предприетите действия.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-655 от 21.11.2022 г. е връчено на жалбоподателя на 29.11.2022 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от 08.12.2022 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени

интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-655 от 21.11.2022 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е колегиален орган, който се състои от 9 членове. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, като са присъствали повече от половината от членовете. Видно от приложения по делото Протокол № 323/21.11.2022 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали членовете на КЕВР, като решението е взето с 2 гласа „за“, два от които на членовете на КЕВР със стаж в енергетиката, от които един глас на член на Комисията със стаж в енергетиката.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Липсва спор по делото, а и от приложените доказателства е видно, че Й. И. е собственик на обект, находящ се в [населено място], [улица], с идентификатор № 677338.521.190, както и, че същата е поискала отделяне на етаж с идентификатор № 677338.521.190.1, за който е декларирала, че ще бъде използван за битови нужди. Установява се от фактите по делото и, че на 29.11.2021 г. Й.И. е подала заявление за услуга до ЕР ЮГ, с което е поискано обект с идентификатор № 677338.521.190.1 да бъде присъединен към електроразпределителната мрежа на обекта с идентификатор 67338.521.190, като битов клиент.

Съгласно т. 2а на § 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ. бр. 23 от 8 март 2013 г. в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а небитовият клиент е определен като клиент,

който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия и пренос на електрическа енергия през разпределителната мрежа на ЕР ЮГ, одобрени с Решение № № ОУ-1/19.03.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) (Общи условия, ОУ, публично достъпни на интернет страницата на ЕР ЮГ и известни на съда).

Анализът на цитираните по-горе разпоредби несъмнено налага извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват. В тази връзка е и съдебната практика на ВАС /вж. Решение № 3141 от 24.03.2023 г. постановено по адм.дело № 8042/2022 г., III отд. на ВАС; решение № 3113 от 04.04.2022 г. постановено по адм.дело № 9353/2021 г., III отд. на ВАС и др./

Следва да се посочи, че не следват и различни изводи от разпоредбите на ЗУТ.

Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане.

В конкретния случай обект с идентификатор № 677338.521.190.1 „жилищна сграда/пансионатен хотел с дванадесет легла, малка бирария, магазин за нехранителни стоки, дневен бар в партера и ВиК отклонения“, находящ се в [населено място], [улица], може да се ползва за различни цели и начинът на фактическото му ползване ще определи вида на доставяната електрическа енергия и съответно - нейната цена. Както се посочи по-горе, реално водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия, поради и което промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ, каквото е и основното възражение в жалба.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест, електроснабдителното предприятие, жалбоподател в настоящото производство, следва да установи, че в обекта се осъществява стопанска дейност, което е предпоставка за фактуриране на потребеното количество електрическа енергия по цени за небитови клиенти. Такива доказателства не са представени, както в хода на административното производство, така и в производството пред съда.

На следващо място, с оглед гореописаната нормативна уредба и действащи ОУ на жалбоподателя, които предполагат уведомителен режим от страна на клиента по

отношение на начина на ползване на ел. енергията, то при наличие на такова заявление от заинтересованата страна в процеса Й. И., дружеството е било длъжно да удовлетвори искането.

По изложените съображения съдът намира, че атакуваното решение е законосъобразно, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разноските в производството:

При този изход на спора в тежест на жалбоподателят остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да му заплати такова, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД /ЕР Юг/, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-655 от 21.11.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД /ЕР Юг/, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: